

Underbilag b til Bilag 1.**Sverige.**

Den svenske Højesteret (högsta domstolen) bestaar af 24 Medlemmer (justitieråder), hvoraf dog 3 ikke gør Tjeneste ved Domstolen, men i Lagraadet, samt 2 militære Medlemmer, der medvirker i militære Straffesager.

Retten arbejder som Regel i 3 Afdelinger, af hvilke de to bestaar hver af 5 Medlemmer, medens den 3die bestaar af 7 Medlemmer, idet visse Sager (angaaende livsvarig Frihedsstraf og angaaende Trykkefriheden) skal paakendes af 7 Dommere. Som Formand i hver Afdeling fungerer den ældste af Afdelingens Dommere. Dersom der bliver Spørgsmaal om at fravige et tidligere Højesteretspræjudikat, gaar Sagen til Afgørelse i den samlede Domstol.

Proceduren ved den svenske Højesteret er skriftlig. Naar Parterne har vekslet Indlæg, gaar Sagen ikke direkte til Retten, idet der mellem Parterne og Retten er indskudt et Mellemed, et Embedsorgan ved Navn nedre justitierevisionen. Denne bestaar af 23 ordinære og 4 tilforordnede Revisionssekretærer. De indkomne Sager fordeles ved Lodtrækning blandt de enkelte Revisionssekretærer, som forbereder Sagerne til Forelæggelse for vedkommende Afdelings Dommere. I hver borgerlig Sag med Undtagelse af „jorddelingsmål“ og med dem ligestillede Sager medvirker foruden den Revisionssekretær, der foredrager Sagen, to andre Revisionssekretærer, der gennemgaar Sagen og gør Indstilling til Højesteret enten enstemmigt eller med Dissens. Indstillingen udfærdiges skriftligt i Form af en Betænkning, der omdeles til Dommerne i den Afdeling, der skal afgøre Sagen. I „jorddelingsmål“ afgives Betænkningen alene af den Revisionssekretær, der foredrager Sagen for Retten. Derefter bliver Sagen af den foredragende Revisionssekretær mundtligt forelagt Retten paa Grundlag af et af ham udarbejdet skriftligt „Promemoria“, som indeholder en udførlig Fremstilling af hele Sagen og af alt, hvad der er fremført fra begge Sider. Under dette Foredrag stiller Dommerne, hvis de finder Anledning dertil, Spørgsmaal til Revisionssekretæren. Naar denne har sluttet sin Fremstilling, afgiver han Indstilling om, hvorledes Sagen efter nedre justitierevisionens Formening bør afgøres. Saadan Indstilling afgives dog ikke i Straffesager, for hvilke derimod den foredragende Revisionssekretær affatter en kortfattet Redegørelse, der desuden optager Underrettsdommen og Paastanden for Højesteret. Derpaa finder der en kort formløs Drøftelse Sted om Sagen mellem Dommerne. Under denne Drøftelse vil Sager, der ikke skønnes at frembyde videre Tvivl, faktisk blive afgjort med det samme, medens mere tvivlsomme Sager udsættes, for at Dommerne hver for sig kan gennemgaa Promemoret, eventuelt tillige Sagens originale Akter, ligesom de ogsaa hyppigt drøfter saadanne Sager mundtligt indbyrdes.

De i Ugens Løb foredragne Sager kommer til endelig Afgørelse („justering“) den paafølgende Mandag, hvor Dommerne da mødes og afgiver deres Votum, som de oftest har udarbejdet skriftligt. Der voteres efter Anciennet, saaledes at den yngste stemmer først. Naar Afgørelsen da er truffet, eventuelt efter en Diskussion, dersom Voteringen giver Anledning dertil, skrides der til Affattelse af Protokollen, hvori optages saavel nedre justitierevisionens Indstilling, i Straffesager Revisionssekretærens Redegørelse som högsta Domstolens Afgørelse og eventuelt forekommende Dissenser. Hvor nedre justitierevisionens Indstilling bifaldes, behøver Retten ikke at give særskilte Præmisses udover, hvad der er anført i Indstillingen. Protokollen foreligger derefter til Prøvelse i de følgende 4 Dage, og derpaa udfærdiges Dommen paa Grundlag af Protokollen og er derefter offentlig.